

RENAȘTEREA

ADAOS PENTRU POPOR LA FOAIA OFICIALĂ A EPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI ȘI CLUJULUI

APARE LA 1 ȘI 15
A FIECĂREI LUNI

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Malinovski 18
(Consiliul Eparhial)

Redactor:
Preotul GH. NOVEANU

Toate plugurile umblă...

Părintelui I. L.

Așa i primăvara! Ploaia cu trăsnetul vine ca din senin, iar lumina soarelui dogorăște peste o clipită. Suntem la vremea marilor prefaceri.

Prefacerile se împlinesc în lume și în suftete. În lume, mâzga pământului poate da isvod și putere de-a crește ghiocelul ca și mătrăguna. Omul singur alege neghina de lucru folositor.

Pe plaiuri, în păduri, sub streșinile caselor, cântecul muncii începe. Glasul lui „din puterea dimineții până în faptul serii” răsună ca o rugăciune biruitoare peste tot.

Hăulitul plugarului se mesteacă în această cântare a muncii cu mugetul vitelor care opintesc obida cea grea a plugului, iar sus de tot, către cer, rugăciunea de mulțumită o duce gândul omului și glasul ciocărliei.

Doamne, Doamne, minunate sunt lucrurile Tale!

Câtă rânduială ai pus în toate făpturile Tale cuvântătoare sau necuvântătoare. Câtă grijă de Tată ai așezat în legile firii și cu câtă dragoste cercetezi și azi, ca din veac „lucrul mânilor tale”.

Nu-i printre noi un suflet care să nu vadă în isvodul cel nou de viață a primăverii mâna cea înțeleaptă și preaputernică a celui Preaînalt.

Nimeni, după nici o altă lege, nu va putea tâlcui potrivit: nici de ce cresc florile, nici de ce înfrunzesc pădurile, nici de ce omul tresăltă de

bucurie la chemarea cea mare a pământului mustind de viață.

Pe hățişul văilor, unde soarele adastă mai mult, florile și au făcut casă și-au mas toată ziua în bună petrecere cu albinele, cu fluturii și cu copiii.

Dumnezeu poruncește să se facă lumină!

Florile, fluturii și copiii sunt diaconii marelui liturghii pe care firea întregă o săvârșește primăvara ca mulțumită lui Dumnezeu. După diaconii cu haină de floare, de sănătate și bucurie urmează șirul preoților. Parcă-i văd. Toți sunt cu ifari — ca pe vremuri — cu bundă și în că-

mașă albă. Preoții acestei liturghii țin în brațe vâjnoase plugul, iar prescura ce se jertfește azi pentru mărirea lui Dumnezeu, este pământul.

Cel mai bătrân înseamnă locul de început. Năvalnic îi urmează pogănușul și de flăcăi. Și așa începe munca.

Pe întinsul gliei strămoșești „Toate plugurile umblă”... Nu-i acum prilej de hodină și nimeni n'o dorește. E vremea întrecerilor între cei vrednici. Și brazda se adâncește tot mai mult, până ce cântecul se face tot mai molcom. Lumina se împuținează, ceul își închide obloanele luminii, ca să aprindă în cetatea lui Dumnezeu lumânările stelelor.

„Sfânta muncă dela țară, isvor sacru de robire”! Din truda țaranului crește „pâinea cea de toate zilele” și liniștea noroadelor pământului.

Din truda muncitorului din fabrici crește fierul plugului care face pământul aluat de rodire pentru boabele ce aruncăm într'ânsul.

Din truda mult înțeleaptă a cărturarului înfrățit cu țaranii și muncitorii se ivește gândul cel bun, sfatul cel folositor și legea cea plăcută tuturor: ca între voirea omului și folosul lui, să fie pace.

Din glie răsare spicul, din uzină plugul, din buchile cărții gândul cel bun. Dar din sufletul nostru?

Fără să vrem noi, aproape ca dintr'o pornire năvalnică, din fiecare suflet cinslit răsare cântarea de mulțumire, de laudă și de nădejde în Dumnezeu:

„Dimineața auzi glasul meu, Împăratul meu și Dumnezeul meu, Ia aminte glasul rugăciunii mele [când strig către tine, Doamne!”

Pr. GH. NOVEANU

IN ȘCOALA PROROCILOR

JUDECATĂ SCURTĂ

Doi oameni lucrau în pădure. Tăiau cu fierăstrăul un stejar uriaș. Când au izbutit să-l răstoarne, s'au îndreptat amândoi din trup și-au prins a-și primbla privirea dealungul stejarului, ștergându-și sudoarea, ca după o muncă grea.

— Vezi, frate, zise unul din ei, cât de mareș a fost stejarul acesta? Credeai că va sta cu rădăcinile înfipte în pământ pe vecie și cu coroana nălțându-se către cer, înfruntând cele mai cumplite vijelii. Și iată, c'o singură tăietură de ferestruu l-am culcat la pământ. Așa-i și cu viața noastră: Ne frământăm, luptăm, ne înălțăm, ca într'o zi să vină moartea și să ne doboare ca pe niște făpturi netrebnice. Și — praf se alege de noi.

— Așa-i și nu prea, răspuse celălalt. Fiindcă abia acum, după ce am tăiat copacul, vedem dacă e sănătos și bun de talpă de casă — ori e scorburos și nu mai e bun decât să-l aruncăm în foc. Așa e și cu noi: Numai după moarte ne vădim adevărata vrednicie. Abia la judecata Domnului ne vom încredința de ce ne-am făcut vrednici prin viața noastră: De împărăția lui Dumnezeu, sau de focul cel nestins?

Răspunsul era înțelept. Căci omul nu e hărăzit numai unei vieți trecătoare. Prin sufletul său e rânduit de Dumnezeu să trăiască în veci: În fericire, dacă'n viață și-a adunat vrednicie pentru ziua judecării — și'ntru scrișnirea dinților, dacă și-a trăit viața în netrebnicie, adunându-și mânje pentru ziua cea mare, când Dumnezeu va face judecată scurtă.

Căci scurtă va fi această judecată. Fără tocmeală cu Dumnezeu. Nu vor ajuta atunci nici bogățiile ce le-am adunat, nici

înaltele trepte ce le-am ocupat între semenii noștri, nici chiar știința cu care ne-am mândrit în zilele vieții noastre pământești. Singurii noștrii advocați vor fi atunci inima curată și faptele bune ce le-am săvârșit în slujba lui Dumnezeu și'n slujba aproapelui.

Cu Dumnezeu ne putem tocmi numai fiind încă în viață. Și anume prin rugăciune curată, prin post credincios, prin fapte de milostenie și prin căință adâncă. Adecă prin ceace ne-a învățat Hristos, Mântuitorul nostru și prin ceace ne arată și ne învață neconținut sfânta no-

SFÂNȚA EVANGHELIE

RUGĂCIUNEA ȘI POSTUL

Două căi stau deschise omului ca mijloace prin care se poate apropia către Dumnezeu.

Calea cea dintâi și cea mai scurtă, care duce deadreptul la această țință, e rugăciunea. Căci ruga nu este altceva decât o vorbire față către față cu Tatăl Ceresc.

Când citim cuvântul Domnului din Sf. Scriptură, atunci vine Dumnezeu către noi; iar când ne rugăm, ne înălțăm noi sufletul spre Dumnezeu. Ar fi bine să nu uităm în acele clipe, că bunătatea și milostivirea Cereșcului Părinte sunt necuprinse întocmai ca valul mării și e destul să facem un pas spre El, ca atunci harul Său să pășească o sută de pași spre noi.

Pentru ca să fim mai desăvârșiți în cele din lăuntrul nostru, când voim să ne înfățișem înaintea celui Atotputernic e bine ca să împletim rugăciunea noastră cu postul.

Inzeuându-ne simțurile cu platoșă înfrânării, încercăm că o-cărmaim buestria trupului no-

stră Biserica dreptmăritoare.

Dar povața e și mai veche. Ne-o dă încă prorocul Ioil (2, 12-13) prin cuvintele: „Întoarceți-vă la mine, zice Domnul Dumnezeu nostru, din toată inima voastră, cu post, cu plângere și cu tânguire și vă rumpeți inimile, nu hainele voastre... că El este îndurat îndelung răbdător și milostiv“.

Postul Sfințelor Paști e vremea cea mai potrivită pentru împlinirea unor chemări ca acestea. Intorcându-ne la Domnul cu zdrobire de inimi și rămânând cu el în toate zilele vieții noastre vom putea aștepta cu sufletul înseninat apropiata Înviere, ca și ziua de apoi, când judecată scurtă va face Domnul.

D. P.

stru, spre zări mai senine din tina păcatului.

Din voința noastră slobodă și nu din poruncă trebuie să slujim cu toate simțurile noastre lui Dumnezeu. Postul adevărat este nu numai să ne lipsim de anumite mâncări ci ca pașii noștri să calce în urmele Domnului; mâinile noastre să slujească lui Dumnezeu prin rugăciune; ochii noștri să privească spre cer, lăcașul nostru cel veșnic; urechile noastre să asculte cuvântul Evangheliei, neaplecându-se la defaimări; iar gura noastră să nu rostească cuvinte de ocară ci să aducă laudă Părintelui nostru din Cer.

Aceste două lucruri - rugăciune și postul - sunt cele care duc buna tovarășie și dacă sunt înțelepțește folosite și cărmuite pot trage, ca doi telcari bine stuniți în frâu, la căruța mântuirii noastre.

Creștinul trebuie să ia aminte, ca atunci când se roagă, sau postește, să săvârșească aceste lucruri din îndemnul curat al

sufletului său, ca o slujire lui Dumnezeu și nu de ochii oamenilor. Și atunci cela ce vede în ascuns cunoscând și adâncul

inimilor noastre, va răsplăti cu dreptate credința lui la a doua venire.

Pr. PAVEL ȘENDREA

NEGHINA CREDINȚEI

CINE SUNT MARTORII LUI IEHOVA?

Secta aceasta, ca și atâtea altele ce mișună pe pământul binecuvântat al Țării noastre, s'a născut tare departe de noi. Intemeietorul ei este un oare-

lui a rătăcit prin toate ostroavele Sfintei Scripturi, fără să-i poată desprinde înțelesul așa cum a fost fixat de Dumnezeu prin mâna scriitorilor sfinți.

Buna Vestire

care Carol Russel, născut în anul 1852 în orașul Pittsburg din America de Nord. Era fiul unor negustori de religie calvină. Fire aplicată spre cercetări religioase, îi plăcea să se ocupe cu lucrurile bisericesti, socotindu-se mai târziu drept „copil sfințit a lui Dumnezeu”.

Fără de școală și mai ales fără de școala teologică, mintea

Inclinarea lui religioasă însă nu-i dădea pace. Citea ziua și noaptea, se adâncea în studiul Sf. Scripturi pe care a explicat-o mai apoi după cum l-a tăiat capul. Având ascultători ca predicator și ajutorat, în același timp și de înfățișare plăcută și atrăgătoare, Russel a reușit să adune sume frumoase de bani care i-au îngăduit să tipărească

cărți și reviste și chiar să facă înconjurul lumii.

Aderenții lui l-au numit *Pastorul Russel* și l-au declarat „cel mai mare dascăl religios dela apostolul Pavel încoace”. S'a căsătorit cu o fostă elevă a sa, care timp de 13 ani i-a fost cea mai prețioasă colaboratoare. După 17 ani de căsnicie însă s'a despărțit de ea, ne voind să-i plătească nici cel puțin atâta cât să poată trăi.

Ceea ce l-a făcut să se abată și mai mult dela calea cea bună a fost întâlnirea lui cu adventiștii. Pe lângă alte rătăcirii secta aceasta propovăduia a doua venire a Mântuitorului Hristos cu menirea de a întemeia pe pământ împărăția de o mie de ani. Mântuitorul era așteptat să sosească în anul 1874. Cum socoteala s'a dovedit greșită, — dealtfel cum greșite le sunt toate socotelile — Russell și-a luat rolul de a-și mângăia prietenii, arătându-le că Mântuitorul Hristos a venit a doua oară pe pământ, dar nu așa cum l-au așteptat ei, cu trupul, ci numai *cu sufletul*.

După Russell lumea se împarte în trei epoci mari. Cea dintâi durează dela Adam până la potop; a doua dela *potop până în 1914* și a treia din 1914, cu domnia de o mie de ani, până în veci.

După cum se poate vedea, după calculele lui Russell, lumea trebuia să se termine în 1914, pentrucă a doua venire a Mântuitorului și începutul domniei de o mie de ani e tot una cu sfârșitul lumii de astăzi și începutul unei alte lumi, în care nu pot trăi decât aceia care sunt aleși pentru această lume. Potrivit cu această socoteală el și-a fixat moartea în 1914, crezând că îndată după aceea va învia să petreacă în nesfârșire cu Domnul. Spre marea lui mirare n'a murit în 1914 ci a trăit doi ani de zile,

trecând la cele veșnice în 1916 într'un tren din America de Miazăzi, unde mergea în propagandă.

Înșelat în calculele sale, nu a descurajat. Și-a văzut mai departe de cale, propovăduind că sfârșitul lumii va veni în 1925. Urmașii săi la conducerea sectei, între care se număra în rândul întâi marele bancher Rutherford, au continuat cu prociile fixând sfârșitul lumii la alte date. Ajutat de o îndrăsneală rară și de mijloace cum numai în America se potomenesc Russell a reușit să-și împrăstie gândurile rătăcite prin reviste și ziare care se răspândeau pe tot globul și aproape în toate limbile pământului.

Aderenții învățaturii lui Russell se ascund sub diferite nume. Iși zic „Russelliști“, după întemeietorul lor „Mileniști“, pentru că propovăduesc întemeierea împărăției de o mie de ani, „Studentii Bibliei“, întrucât preocuparea lor de căpetenie ar fi o cât mai serioasă studiere a Bibliei, „Biserica Domnului“, „Casa Spirituală a lui Israil“, „Cei Credincioși“, „Familia

Credinței“, „Consacrații Domnului care sunt din clasa lui Ilie“ (crezându-se asemenea cu profetii Ilie și Elisei), „Ucenicii Domnului“, Regi și Preoți a lui Dumnezeu“, iar mai nou „*Martorii lui Iehova*“.

Ce urmăresc prin atâtea numiri, este clar. Când sunt descoperiți sub un nume, își iau

imediat un altul, crezând că în felul acesta reușesc să scape de urmărire. La Ofițerul Stării Civile — la Notariat — când își părăsesc religia străbună spun că trec la aconfesionali. (acea care nu mărturisesc nicio credință).

Alte amănunte în numărul viitor.

Pr. AUG. FAUR

„Treime Sfântă și nedespărțită...“

Noi toți Românii, credincioși ai bisericii românești, mărturisim credința într'un Dumnezeu în trei fețe: Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt. Biserica noastră ne învață așa. Și noi credem în învățăturile Ei mântuitoare.

Sunt însă destui botezați, cari cred altfel. Au fost și în vechime certuri mari, până când sfinții părinți ai bisericii lui Hristos au izbutit să înfrângă pe toți cei ce propoveduiau învățături protivnice.

Asupra tuturor acestor învățături rătăcite a rămas însă biruitoare tăria credinții creștine, păstrată în sfânta scriptură și în adevărurile bisericii noastre dreptmăritoare, căreia ne închinăm și dela care primim multă mângâiere, întărire și înălțare sufletească atunci, când glasurile pline de evlavie ale tuturor celor ce iubesc podoaba casei Domnului, se unesc

în frumosul cântec prelung al acestui tropar: „Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul și acoperământul meu este Duhul Sfânt; treime sfântă și nedespărțită...“

Așadară credința în Sfânta Treime este apărarea noastră; prin această credință câștigăm în vremuri de primădie mântuire; și tot din ea răsare nădejdea noastră. — În viața de apoi.

*

Către această Sfântă Treime atotstăpânitoare, se îndreaptă spre dobândirea vieții celei de veci, rugăciunile, închinările și jertfa laudei noastre „din straja dimineții până'n noapte“.

*

Dar în viața noastră pământească mai avem și altă treime, care este

FOIȘOARĂ

Sfântul Mucenic Pagarie

Când împărăția Dioclițian și Maximian în Roma cea veche, toată lumea era plină de înșelăciunea idolească, și tot cel ce să mărturisă pe sine creștin nu numai că să lipsea de toată averea sa; ci încă și de viață, după ce mai întâi suferea feluri de munci. Deci afluncia era oare carele Pagarie cu numele, din laturea Uzaniilor, din cetatea Vilapati, creștin din strămoșii săi, bărbat înalt de stat și frumos, carele ducându-se la Roma s'au împrietenit cu Dioclițian, pentru care s'au făcut și el întâi boiarul și Sigelitului, și foarte mult era iubit împăratului: încât pentru multa dragoste ce avea între ei, Pagarie vai! s'au lepădat de credința lui Hristos, și s'au făcut de un cuget cu împăratul. Pentru care au poruncit împăratul, ca să ia Pagarie tot anul feluri de lefe dela împărăție, unele cu hrisoave, iară altele cu singură împărătească poruncă, ca prin aceea, să aibă tot câștigul și odihna. Despre care înșlându-se fericita sa maică și sora sa, mai întâi prin scrisoare îl sfătuia pe el ca să aducă întru a sa po-

menire frica lui Dumnezeu, iară apoi înfricoșata aceea judecată, prin carea adeverea lui ca să cunoască, că cei ce au cunoscut pe Hristos și cu îndrăsneală l-au mărturisit înaintea împăraților și a domnilor, ce fel de făgăduință au luat, precum dimpotrivă, cei ce au tăgăduit și s'au lepădat de dumnezeirea aceluia, ce fel de osândă au luat, să nu-i fie lui necunoscut. Pe lângă aceasta, i au scris și Cuvântul Domnului ce zice: „Că de va dobândi omul lumea toată, și-și va pierde sufletul său, nu va afla dobândă deopotrivă, cu paguba sufletului său.“

Acest fel de scrisoare primindu o Pagarie dela maică-sa și cetindu o, viindu-și întru sine, au început a plânge, și aruncându-se pe pământ striga: miluește-mă Doamne, Atotfăcătorule, și nu mă rușina pe mine robul tău, înaintea ingerilor, și a oamenilor. Ci fie și mila de mine pentru mare mila ta. Deci văzându-l pe el oarecarii din palat, plângând și unele ca acestea vorbind, au vestit împăratului. Și mergând el laț, i-au zis împăratul: spune-mi mie prea iubite Pagarie, au doară nazarinean ești. Zis'au sfântul: Nazarinean sunt o înparate, și creștin. Și împăratul i-au zis: lapădă-te de numirea aceasta, pentru dragostea mea cea către

deasemenea „una, sfântă și nedes-părțită“, căreia tot asemenea în fiecare zi și în fiecare ceas trebuie să-i aducem cuvenită închinare și jertfă. Nu jertfa fumului de tămâie, nici „jertfa laudei“, ci jertfa cea mai curată a muncii roditoare și cinstită, jertfa simțirii, și dacă s'ar cere, chiar jertfa vieții noastre!

I. L.

Sf. Apostol Petru

„Mărturisitori ai drepte credințe“ Vorbirea Prea Sfințitului Episcop Nicolae Colan al Clujului

La praznicul „Duminecii ortodoxiei“, Dumineca cea dintâi din Postul Mare, luminatul nostru vlădică a slujit la Catedrală cu mare sobor de preoți, iar după aceea, urmând un bun obicei, a cuvântat.

Cuvântarea Prea Sfinției Sale s'a ținut de astădată la Universitate și a fost cinstită cu ascultare de către mulțime mare de cărturari bătrâni și tineri, de mulți studenți și popor.

Miezul vorbirii a fost arătarea faptelor alese a bunilor creștini care nu au pregetat a-și mărturisi dreapta credință: la primădie ca și la vreme pașnică.

„Mărturisitori ai drepte credințe“ ortodoxe au fost atât în îndepărtatul trecut, așa cum pomenim pe sfântul Apostol Pavel, cât și în vremile noastre apropiate.

Despre fiecare aceste mărturii bune, Prea Sfințitul a spus, în graiul lui dulce, cuvinte alese, făcându-le chip potrivit după nevoița fiecăruia. N'a uitat să amintească nici pe vajnicii ortodocși ardeleni care s'au războit și au jertfit totul pentru lege, spunând — ca odată un țăran din Munții Apuseni — : „Cojocul ăsta mi-l poate lua Impăratul, da legea ortodoxă, ba!“

tine; căci știut să-și fie că nu voi hotărî asupra-ți moarte grabnică, până ce nu te voi topi mai întâi cu multe feluri de munci. Iară sfântul i-au zis: eu o împărate, pentru că m'am făcut de un cuget cu tine până acum, mă cutremur și mă tem, ca nu viind foc din ceriu să mă arză. Ci însă să nu-mi fie mie de acum înainte a mă lepăda de Hristosul meu, măcar astăzi, măcar după mulți ani, cu multe chipuri precum zici tu, vei topi trupul meu. Atunci fiind desbrăcat sfântul gol, l-au bătut cu vine de bou. Și tot Sigclitul fiind de față, au zis Impăratul: Știi că Pagharie sachelarul și scri-niarul împărăției, au căzut în credința Galileianilor? Deci spuneți-mi mie, ce li voi face lui? Iară ei au zis lui: Poruncește o împărate ca în privesc gol fiind el să fie bătut, apoi să fie trimis la stăpânitorul din Nicomidia, spre a se pedepsi acolo de acela. Ca să nu ne facem și noi părtași sângelui lui, iubit și fiindu-și. Deci au plăcut sfatul acesta Impăratului, căci mult îl iubia pe el, și nu vrea ca să-i vază moartea lui. Și aducându-l pe el în privesc, l-au bătut cumplit, apoi dându-l Impăratul ostașilor, au poruncit ca să se facă scrisoare poruncitoare către stăpânitorul Nicomidiei, prin multe chipuri închizășluindu-i moartea sfântului. Și

mergând sfântul la Nicomidia și înfățișându-se înaintea stăpânitorului, fiindcă era silnicit de acela spre răspunsuri, au zis sfântul:

Iată din împărăteasca poruncă, ai înțeles cine sunt, și dar fă cele ce socotești cu osârdie și fără de frică. Și stăpânitorul au zis: cum îți este numele? Și mucenicul i-au răspuns: Pagharie îmi este numele. Creștin am fost din strămoși, și amăgindu-mă de înșelăciunea împăratului, m'am făcut de un cuget cu el, rău socotindu-mă. Dar îndreptându-mă cu ajutorul lui Dumnezeu, de maica și de sora mea, m'am apropiat de Hristosul și Dumnezeul meu. Și acum grăbesc să mor, pentru El, ca să șterg lepădarea de el pe care rău o am făcut. Iară stăpânitorul i-au zis: lasă acestea ce zici și fă porunca împăratului, nu voi ca acest fel bine încuviințat, și frumos om fiind, să se piarză pomenirea ta de pe pământ. Și sfântul i-a zis: această pierzare ce zici, este vremelnică; dar pricinuitoare de veșnica viață celor ce o au ales pe ea pentru Hristos. Deci văzând stăpânitorul neînduplecarea lui, au dat hotărîrea și după ce au făcut rugăciunea i s'au tăiat capul mucenicului lui Hristos, Pagharie, în nouăsprezece zile, ale lunii lui Martie, în Nicomidia, și așa au luat ferici-tul cununa muceniei.

DIN LUMEA LARGĂ...

Cel mai mare orologiu din lume

se află așezat, în turnul magistratului din Filadefia. Ciasul are un diametru de 7·60 metri. Arătătorul de minute are o lungime de 3·70 m. Este luminat de un aparat electric, care lucrează cu o putere de 50 cai. Ciasul se află la o înălțime de 164 metri și are o greutate de 226 kilograme.

Originea chibriturilor

Iu anu 1827 chimistul John Walker în Stocktonupon-Tees făcu încercarea ca să inventeze o amestecătură chimică spre a produce foc pentru folosința sa proprie și întâmplarea făcu să descopere substanța chibriturilor pe care o și puse în comerț. Chibriturile se răspândiră cu repzițiune uimitoare. Fabricile nu întârziară, în Anglia ca și pe continentul Europei se construiește mașini cu ferăstrăe rotative, care tăiau trunchii de mo-lift în bucăți mici de trei până la patru degete, cari se întorceau de 4-5 ori una după alta într'un cerc de 50 cujite și într'o minută produceau 30.000 de bețișoare. Alte mașini adună bețișoarele în mănunchiuri și le întind pe masa aprinzătoare și în fine altele prepară cutiuțele. Astăzi există fabrici de chibrituri, cari produc zilnic peste 10 milioane chibrituri.

Cât cheltuia țarul Nicolae pe mâncare?

Se zice despre fostul împărat al Rușilor că era un om foarte subțire la gust. Îi plăceau mâncările bune și gătite scump. De când s'a urcat pe scaunul împărăției a cheltuit numai pe uneltele din bucătărie, pe vase și oale, un milion și jumătate de coroane. Vasele acestea sunt toate de argint curat. Bucătarul cel mare al Țarului căpăta pe an plată 120 mii coroane... Afară de mai marele bucătarilor, mai erau încă 6 alți bucătari, dintre cari fiecare avea câte 20,000 cor. la an. Cheltuiala bucătăriei Țarului făcea două milioane și 500,000 cor. pe an. Se vin pe zi 7000 coroane.

Aceasta socoteală este făcută la anul 1916.

VORBE ÎNTELEPTE

Mai bine o bucată de pâine uscată, cu pace, decât o casă plină de căr-nuri, cu ceartă.

Un nume bun este mai de dorit decât o bogăție mare, iar a fi iubit prețuește mai mult decât aurul și argintul, (Pilde, XIX, 1).

Corpul nostru se îmbolnăvește prin lene și se păstrează prin muncă. Cu sufletul este la fel. (Platon)

Creștinul și Biserica

Într'o zi, unul care Dumineca stătea la cârciumă în loc să se ducă la biserică, se întâlnește cu un credincios care tocmai se întorcea de acolo.

În bătaie de joc, cel fără de credință îl ispită:

— „Ce cauți la biserică, mă?”

— „Mă închin...”

— „Da' ce, nu te poți închina acasă?”

Atunci omul întrebă pe ispititor:

— „Da' d-ta de ce beai la crâșmă — și nu beai acasă?”

— „Pentru că'i mai dulce vinul la crâșmă...”

— „Apoi vezi, îi răspunse credinciosul, și rugăciunea îi mai dulce la biserică...”

Și bețivul a rămas rușinat.

Sfaturi practice

Vopsea pentru podele. Tăiem ceară de albine în bucățele cât se poate de mici și turnăm peste ele ulei de terpenină, care să le acopere de două degete. Totul lăsăm să stea astfel 12 oare, punându-l apoi pe un foc domol, ca să se înmoaie.

Curățirea panglicilor colorate, a cravatelor și a cărpelor de mătăasă, se face ușor, dacă le spălăm în apă caldă, în care mai întâi am amestecat câteva gălbinișe de ou. După aceasta le clătim în apă rece și le călcăm încă umede.

PLUGARI!

Frontul Democrației Populare luptă pentru propășirea gospodăriilor țărănimii muncitoare, pentru modernizarea și înzestrarea agriculturii cu unelte, mașini, îngrășăminte chimice, cu semințe selecționate și vite de rasă;

— pentru dezvoltarea cooperăției, pusă în slujba țărănimii muncitoare și acordarea de credite în acest scop;

— pentru buna organizare a fermelor de Stat și a stațiunilor de mașini agricole;

— pentru îmbunătățirea schimbului de produse între oraș și sat;

— pentru începerea de noi lucrări de asanare și câștigare de terenuri pentru agricultură și prin aceasta punerea în valoare spre folosința țărănimii muncitoare a multe sute de mii de hectare de pământ;

— pentru sporirea puterii de cumpărare a țărănimii muncitoare, pe măsura dezvoltării producției și a ieftinirii produselor industriale.

(Din Manifestul Program al Frontului Democrației Populare)

GLIE

Tu știi cum te-alintam cu plugul
Și alții îți prădau belșugul,
Cum semănam la grâu cu sacul
Și culegeam amar cu carul.

Dar tu să-mi fii de mărturie
Ca'n tot vâleatul de urgie,
Eu singur te-am iubit vreodată
Cu toată inima curată.

Și vie norii cu furtuna,
Așa te voi iubi într'una,
Căci pentru tine, glie dragă,
Imi bate inima întregă.

A. N. Târnavă

Vorbe cu tâlc

Nesățiosul în plăceri e un ucigaș
de sine, leneșul de lucru e un
fur de sine. Cel dintâi își răpește
viața, celălalt averea.

*

Scoală te de dimineață, fugi de
lene ca de un șarpe veninos. Leneși
tineri, cerșitori bătrâni.

*

Nu-ți pierde curajul când un lucru
nu-ți iasă curând la socoteală. Din-
tr'o lovitură nu cade nici un arbore.

*

Un om fără vrere de a face ceva
este ca o locomotivă fără aburi.

*

Respectând credința altuia, folo-
sești credinței tale proprii.

„Ciobănașul” pictură de N. Grigorescu

PACE

Eu pace cer
Eu pace cânt,
Pe mări, pe cer
Și pe pământ.

Ea-i vraja mea
Și patima
Și tot la ea
Mi-e inima.

De dorul ei
Plâng zorile,
De dragul ei
Râd florile...

A. N.

Predica vieții

Iată ce s'a petrecut, nu de
mult, în India.

Era, vasăzică, un călugăr mi-
sionar, care ajunsese cu propovă-
duirea învățurii Domnului no-
stru Iisus Hristos, pe la popoa-
rele păgâne din India.

Având nevoie de un slujitor
călugărul vru să tocmească,
pe un indian, care i se păruse
mai desghețat la minte.

Indianul îi răspunse:

— „M'aș tocmi bucuros la
d-ta, da mi-i teamă că vrei să
mă faci creștin...”

Călugărul îi zise:

— „Să n'ai nicio teamă des-
pre aceasta. Iată: îți dau cuvânt
că nu-ți voi vorbi niciodată de
Iisus Hristos”.

Indianul primi, — și călugărul
se ținu de cuvânt, nu-i grăi
niciodată de Iisus, — dar după
un an, indianul văzând viața
curată și frumoasă ce ducea
călugărul, precum și dragostea
mare ce-i purtase, veni într'o
zi la el și-i spuse:

— „Văd acuma cât de mare
și de bun e Iisus Hristos, — și
de aceia doresc și eu să mă fac
creștin.”

Vedeți, iubiți creștini ce mare
predică este viața unui om —
și cât bine poate aduce ea în
sufetele semenilor noștri.

Să nu uităm niciodată lucrul
acesta — și nici când să nu
zicem că vorba și fapta noastră
n'au nicio urmare în duhul altuia.
Căci nu-i nici măcar o vorbă,
cât de neînsemnată, care să
nu-și aibă răsunet în sufletul
celor care o aud.

Iată Eu stau la ușă și bat. Dacă
aude cineva glasul Meu și deschide
ușa, voi intra la el, voi iu cina cu
el și el cu Mine. (Apocalisa III, 20).

*

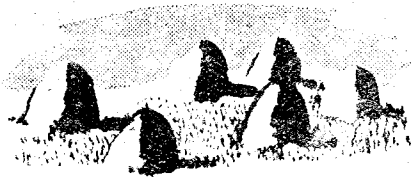
Fiindcă ai păzit cuvintele răbdării
Mele, te voi iu păzi și Eu de ceasul
incercării, care are să vină peste
lumea întregă, ca să încerce pe lo-
cuitoarii pământului. (Apoc. III, 10).

Nutrețurile vitelor

Paiele sunt slab nutreț. Cele mai bune sunt cele de orz și ovăs. Paiele se folosesc mai mult numai ca adaos spre a se amesteca cu fân și apoi de așternut. Prețul lor crește, dacă le tăiem mărunt și le mestecăm cu nutreț verde. Chiar și de așternut sunt mai bune tăiate, căci dau un gunoiu mai cu putere.

Cartofii (crumpenele) se taie mărunt în apă; scoși de aici și mestecați cu nutreț mărunțit sau cu turte de in se dau vitelor. Nutrețuri foarte bune sunt *turtele* de oleu și *borhoturile*, adică lăturile dela fabricile de spirit, bere, ș. a. Turtele sdrobite sau măcinate sunt foarte bune pentru vițeii și vaci cu lapte, căci dau lapteului grăsime, dar să fie proaspete.

Greșală fac oamenii noștri, cari toarnă peste turtele sdrobite apă feartă. Apa feartă micșorează mult bunătatea lor, căci se mistue foarte greu. Rămășițele dela fabrici sunt mai bune pentru vitele de îngrășat.

Sfaturi bune la felurite trebuințe

Spălarea stofelor colorate. Se întâmplă de multe ori, că pe lângă toată grija la spălarea stofelor deschise sau colorate, acele rămân cu dungii galbene. Aceasta se împedecă dacă înainte de-a le clăti în apă rece, punem tot la doi litri de apă o lingură de sare. Clătite în apă aceeașă sărată nu se storc hainele, ci se întind așa pline de apă.

Vin de miere de stup. Punem 10 kg. miere în 40 litri de apă curată și fierbem iotul cam un cias deasupra unui foc domol, curățind mereu spuma, până nu mai observăm pe suprafață nici o beșicută. Totul turnăm apoi într'un butoiș de 10 vedre, în care am pus mai înainte

de vadră drojzii de vin. Scuturăm butoiul de câteva ori și lăsăm vinul aș fiarbă la o căldură moderată în pivniță. După 6--8 săptămâni tragem vinul cu grijă într'un butoi curat, care să se umple. Turbureala rămasă o străcurăm și o punem apoi în sticle, cu cari să umplem bufoiul al doilea, când începe să sece. Vinul acesta se tractează ca oricare altul. Dacă vrem să aibă un gust și mai bun, li adaugem ceva

cognac curat, precum și nucă de muscat, scortșoară etc., sdrobite nu prea mărunt.

*

Curățirea lampelor se face mai bine cu cenușă uscată. Cu aceasta frecăm, luând o bucată de hârtie moale, și păharul și mașina, șergându-le cu o cârpă uscată. Cenușa absoarbe tot petrolul (gazul), păharul și mașina se fac oglindă de curate.

∞

Ce s'a petrecut în ultimele două săptămâni

ÎN TARĂ

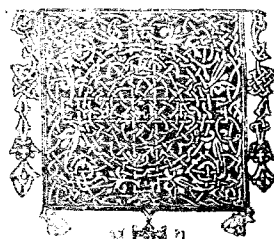
I. P. S. S. Iustinian Mitropolitul Moldovei și încredințat cu conducerea Bisericii ortodoxe, până la alegerea noului patriarh, a trimis o carte pastorală către tot poporul prin care îl îndeamnă să țină cu stăpânire și să și facă datoria de cetățeni în alegerile acum.

Băncile au primit poruncă să dea bani țăranilor muncitori pentru vite și semințe. Astfel s'a rânduit suma de lei 6.572.479.141 care o pune Statul la îndemâna țăranilor.

Prizonierii români din Rusia în țară. În ziua de 23 Martie au sosit la Focșani, venind din Rusia un tren cu foști prizonieri. Ei au fost lăsați imediat liberi să meargă la vetrele lor.

Magazinele de stat și cooperativele au hotărât să scadă prețurile la unele lucruri de trebuință, mai ales la cele folositoare plugărimii.

Din U. R. S. S. au sosit de curând 5.397.975 kgr. grâu, 122.273 kgr. mașini, 464.900 kgr. oțel, 304 mii 500 kgr. fontă peste un milion kgr. cărbune, pluguri sămănătorii și alte unelte de trebuință.

ÎN STRĂINĂTATE

Trupele chineze ale armatei populare se apropie tot mai mult de Nanking, capitala chinei care este ținută sub puterea generalului Cian-Kay-Sek.

Cele trei părți (zone) din Germania ținute de Englezi, Americani și Francezi s'au unit la un loc sub o singură administrație.

La Bruxelles în Belgia s'a ținut o mare adunare a miniștrilor din țările apusene care au hotărât să țină tot mai strânse legături între țările lor.

Finlanda este pe cale de a încheia un pact de prietenie și ajutorare cu U. R. S. S. așa cum a încheiat și Republica Populară Română.

„Renașterea“ nu are alt sprijin decât abonamentele cetitorilor. Plătiți-vă abonamentul!

„Renașterea“ adaus pentru popor
abonamentul: 300 lei pe un an.

150 lei pe 6 luni.

Redacția și Administrația: CLUJ, Piața Malinoschi 18, Consiliul Eparhial. Cont C. E. C. 40975.

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj